

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ, ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

В. „Народенъ Пазителъ“ излиза всѣки Лѣтъкъ.

Цѣна на вѣстника е:

За въ България:	За въ странство:
За година 8 лева	За година 10 лева
» шестъ мѣсеца . . . 4 »	» шестъ мѣсеца . . . 5 »

Единъ брой 15 стотинки.

Отговоренъ редакторъ: Иванъ С. Тишевъ, юристъ отъ Женевския университетъ, бивши членъ при Плѣв. Окр. Съдъ, Адвокатъ.

ИЗВѢСТИЕ

Подписаний обявяватъ, че продаватъ собственни си догянъ под № 393 находящъ се на Александровската улица при съседи Иванчо Милчевъ и Анастасъ П. Хиновъ, заедно съ двора. Желаящитъ да го купятъ да се отнесжтъ до мене за споразумѣние.

Кирица Бръшляновъ

ВАЖНО.

Прѣдъ видъ на запитванията отъ нѣкои търговци (винари) комисонерско-експедиторската кантора на М. Хр. Бъчеваровъ въ гр. Плѣвентъ извѣстява на всички винари отъ града и околности, желаючи да продаватъ вина и ракий отъ тѣзгодишно произведение да донесжтъ проби въ кантората.

Сжщо приема да продава и прѣвозва за всѣкъ изъ княжеството срѣщу умѣрена комисиона. На запитвания, придружени съ пощенска марка, отговаря веднага. Ул. Гренадерска срѣщу х. Македония.

Отъ Кантората.

НОВО! НОВО!!

Пристигнахъ въ печатницата на Т. Хр. Бърдаровъ въ Плѣвентъ всички видове печатарски, канцелярски и пощенски хартии въ голѣмъ изборъ; разни и много видове и цѣтве канцелярски и търговски пликове, визитни и свадбени карти и пр. и пр.

ИМА ГОТОВИ:

училищни дневници, материални книги, главни книги, входящи и изходящи дневници, бюджети за училищата и църквитъ, приходни и расходни книги за църквитъ и всички видове печатни форми за селскитъ

общини и селскитъ общински сѣдилица.

Всички канцелярски и ученически потребности, като мастила, хартии, пера, перодръжки, гули, моливи, моливонапачи и моливоподдръзвачи, тибеширъ, тетрадки за отдѣленията отъ хубава хартия и съ най-ниски цѣни.

Въ печатницата се продава и «Ръководството за селскитъ общини» отъ Ив. Юрдановъ.

Цѣни за всичко най-умѣрени. Работата чиста и бърза.

!!Въсползувайте се!!

Отъ печатницата.

СЪСИПИЯ.

И ние се затрудняваме, какъ друго-яче да именуваме послѣдното распорѣждане на финансовий министръ Теневъ да се взема отъ земледѣлцитъ за десѣтъка храна, която по качество да е еднаква съ вземаното номуне. Сега станж достояние за всѣкого, отъ какво естество сж били плановѣтъ на либералитъ съ узаконяването на десѣтъка. Опасенията на оппозиционната преса по тоя случай се оправдаж. Прѣдъ справедливитъ изобличения на сжщата, по случай ввежданieto на ошура, управницитъ чрѣзъ официоза «Нар. Права» раскрихъ своитъ планове — да подобратъ държавнитъ финансии за смѣтка на земледѣлцитъ, обаче никой не допушаше, че либералнитъ управници ще отидатъ до крайности. Послѣдното распорѣждане на финансовий министръ по своето естество не е друго, освѣнъ една крайностъ. Една такава мѣрка никой свѣстни хора, освѣнъ либералитъ, не бихъ се рѣшили да приложатъ. И това трѣбва да съставлява частъ отъ програмата на либералитъ.

Отъ гърба на земледѣлцитъ се взе двойно повече, нъ и то за ли-

бералитъ, види се, е недостатъчно. Затова се прибѣгва и до послѣдната крайностъ. Сега земледѣлцитъ ще исплашатъ грѣховетъ на управницитъ. По вина на тѣхнитъ контролери, снопето останж по нивитъ, догдѣто ги измокрихъ дждоветъ. И сега, за наказание, имъ се иска храна, която по качество да е еднаква съ вземаното номуне. Отгдѣ ще взематъ земледѣлцитъ такава храна, когато, съ най-малки изключения, всичката е поникнжла вслѣдствие проливнитъ дждове прѣзъ м. Августъ. Знае се, че снеманието на намунето станж късно. То се продължи до това врѣме, догдѣто почнжхъ дждоветъ. Слѣдъ вземанието на номунето земледѣлцитъ не можихъ да почнжтъ вършибата, догдѣто дждоветъ не прѣстанжхъ. А тия дждове причинихъ най-голѣмитъ ошетавания на земледѣлцитъ, защото развалихъ зърното, вслѣдствие което и цѣната значително се понизи. При тия загуби, които се причинихъ отъ управницитъ, сега се притурятъ нови загуби съ послѣдното распорѣждане. Ако не бѣхъ формалноститъ по прилагание закона за земнитъ произведения, т. е. десѣтъка, земледѣлцитъ до 10 Августъ щѣхъ да прибержтъ хранитъ въ хамбаритъ си, както всѣка друга година, и не щѣхъ да търпятъ загубитъ, които се причинихъ, вслѣдствие късното вземане номуне и прѣброявание на снопето. И правителството, вмѣсто да се засрами за неразбраницината си, товари съ нови тегоби оголѣлитъ тия работници.

Това е една въпиюща несправѣдливостъ!

Земледѣлцитъ, щжтъ не щжтъ, ще трѣбва да доставятъ за десѣтъка такива храни, отъ каквото качество е и взетото номуне, защото такава е волята на управницитъ, които сж се завзели да спасяватъ България отъ българетъ. Не сто-

рятъ ли това, има военно положение, пушки-топове, сабли и... Да му мислятъ тогава!

Това е едно отъ многото доказателства, че либералитъ, дѣйствиелно, сж се завзели да опропастятъ, пардонъ, да спасятъ България и поправятъ държавнитъ финансии. Сега, като введжтъ монополитъ на солта, гастѣта и кибрита, свѣсѣмъ ще поправятъ положението.... си....

Пази Боже, отъ спасители, като днѣшнитъ прокопсаници либерали!

Още една стѣпка къмъ развала.

Какви чудеса не видѣхме, откакто дойдохъ либералитъ на властъ! Като миражи тѣ бързо-бързо се мѣнявахъ и догдѣто успѣмъ да хроникираме едни, други ни смайвахъ по своята чудовищностъ. Прѣдъ тѣхъ просто ние недоумѣваме и се чудиме. Искане ни се всичко това да е сънъ, да е видѣние, нъ не и дѣйствителностъ. Нъ за жалостъ всичко е дѣйствителностъ. Като че ли отъ Провидѣнието е било прѣдопрѣдѣно да се натрапи единъ прахоснически режимъ, като либералния, за да се потопа страната ни въ крѣви и сълзи; да се разстрои държавния строй изъ дѣно и настѣрчи развалата на нравитъ до край. Безъ либералния режимъ не щѣхме да имаме нито Варненскитъ кръвопролития, нито Крайскитъ и Тръстенишкитъ мятѣжи, нито сѣчѣта въ Дуранъ-Кулакъ, Шабла, Георге, нито пъкъ щѣше нѣкой да знае, чѣ въ страната ни царувало рѣдъ и тишина при съществуванieto на военно положение наложено на 12 околии въ источна България. Дѣйствителността е толкова въпиюща и неправдитъ толкова осѣзателни, щото грѣхота би било да ги минемъ мълкомъ.

Най-прѣсното сойче изнамѣрване е касиранieto на утвърдени

народни прѣдставители посрѣдствомъ подписи, събирани изъ околията отъ полицейски старши и стражари, за да се усигори охраняването на партията.

Прѣдъ насъ е тържеството на демонитѣ, наметнати съ мантията на либерализмъ! Управниците тържествуватъ, че Кесаревский околийски началникъ при съществуването на военно положение въ тая околия, посрѣдствомъ подвѣдомственнитѣ си стражари, написалъ, върху търпящата всичко книга, подписитѣ на 2300 души, ужъ, избиратели, които исказвали недо-вѣрие къмъ своя истински народенъ избранникъ Ив. Московъ за рѣдката му доблѣсть да осжда на всеуслишание залумитѣ и безаконията на либералитѣ.

Допустимо ли е да се вѣрва, че тия избиратели, които дадохъ минхлата година своя вотъ за Ив. Московъ, като опозиционенъ кандидатъ, и го извадихъ изъ урнитѣ подъ натиска на полицейскитѣ и войската, сега ще му исказватъ недо-вѣрие, защото не подѣржалъ безаконията на управницитѣ и то слѣдъ случитѣ въ Варна Тръстеникъ и Дуранъ-Кулакъ, гдѣто се пролѣ невинната кръвъ на тѣхнитѣ братя земледѣлци?

Това е скандалъ надъ скандалитѣ!

Това дѣйствиe на управницитѣ е едно отъ най-позорнитѣ, каквито свѣта е виждалъ. То е насочено да се обезличи и прѣдставителският мандатъ, както се обезличи и общинското самоуправление чрѣзъ введената и покровителствуваната отъ управницитѣ деморализация.

Това е единъ опасенъ прецедентъ, който ще изѣде главитѣ на лъже-либералитѣ.

Нима избора на Полубрѣзнички букетенъ дипломатъ е законенъ, когато се знае, че той биде избранъ съ въпиющи насилия, слѣдъ като се скрихъ книгата по избора на истинския народенъ прѣдставителъ? Или Д-ръ Нейовъ е прѣдставителя, който се ползува съ до-вѣрието на избирателитѣ, когато и историята на негова изборъ е толкова скандалиозенъ, колкото и на Полубрѣзнички?

Види се, че касиранитѣ 25 ду-

ши народни прѣдставители опозиционери е малко за тържеството на демонитѣ либерали, та е по-трѣбно и това на Кесаревский народенъ прѣдставителъ посрѣдствомъ скърпени махзари!

Продължавайте, г-да либерали, въ пжтя на безаконията! Либералния режимъ трѣбва да се краси съ прѣстѣпления отъ всѣкаквъ родъ. Не се стрѣскайте, че общето прѣзрение ще ви смаже подъ тяжестта на собственитѣ ви грѣхове, догдѣто се радвате на благоволеніе.

Напрѣдъ и куражъ! Трѣбва да се запомни епохата, когато сте измѣчвали българския народъ и управлявали съ военно положение и суспендиране закона за печатъ, за да може и режима ви да носи отпечатъка на крайна развала въ всѣко отношение.

ВЪТРЕШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Раскарвание безъ причина.

На 9 т. м. Никополската полиция грабва жителя на с. Брѣстъ, Никополска околия, Тодоръ Лазаровъ, и го откарва въ Никополъ. На слѣдующий день го докара въ Плевенъ. Управителя го освободи, понеже нѣмаше никакви основания за задържаніето му. Какви сж тия раскарвания на българскитѣ граждани? Нѣма ли да иматъ край тия своеволия?

Ето каква е свободата при управлението на либералитѣ!

Единъ образецъ сойчи кметъ.

Кмета на с. Брѣстъ, Никополска околия е истински радославистъ, понеже отговаря напълно на ценза. Името на тая сойка е Петръ Найденъ. Понеже той е гордостта на либералитѣ, и дѣсната ржка на героя на кайлжшкитѣ слами, Маргеолчето, заслужава да се знаятъ и качествата му на истински радославистъ. Прѣди нѣколко дена е осжденъ на тримѣсеченъ затворъ по дѣлото № 64/1899 год. за фалшификация на документи. За 26 и. м. има насрочено друго дѣло подъ № 111/99 сжщо за фалшификация. И при все това и днесъ е

кметъ на селото Брѣстъ. Идѣте слѣдъ това та кажете, че радославиститѣ нѣматъ достойни хора? Пуста сойча безочливостъ!

ДНЕВНИ НОВИНИ

Едно посѣщение.

Четемъ въ в. «Свѣтъ», че една коммисия подъ прѣдсѣдателството на полковникъ Япанчинъ ще посѣти на скоро Шипка, Плевенъ и околноститѣ имъ, за да види въ какво положение се намиратъ паматницитѣ отъ освободителната война.

Какъ се събира абонамента на «Самосъзнание».

Плевен. Околийски Началникъ е распратилъ изъ окръга стражари да събиратъ насилственнимъ образомъ абонамента на редактираний отъ него правителственъ дрипелъ. Не стига, гдѣто стражаритѣ се пращатъ да събиратъ абонамента на «Н. Права», нъ сега се пращатъ да събиратъ и абонамента на «Самосъзнание». За това ли се плаща отъ държавата на стражаритѣ? Ако редакторитѣ на тая листъ искатъ ние ще имъ покажемъ имената на стражаритѣ, които сж пращани, а така сжщо и начина по който е събиранъ абонамента отъ неабоиранитѣ абонати. За сега ще имъ съобщимъ името само на стражаря Пантелея Джумерта.

Прѣслѣдване.

Научаваме се, че прѣди нѣколко дни крадци влѣзли въ домъта на г. Пенко Пенковъ въ Горня Митрополия, взели му ловджийската пушка, единъ ралникъ и слѣдъ това отишли да взематъ и конетѣ му. Това послѣдното не имъ се удало, защото ратанитѣ се разбудили и крадцитѣ намѣрили за добръ да избѣгатъ.

Да ли цѣлѣта на тия нощни посѣтители е била само кражба, това е още въпросъ. Самото обстоятелство, че тѣ влѣзли първо въ стаята на младши и енергиченъ нашъ приятель г. Пенко Пенковъ, дава да се разбере, че цѣлѣта е била друга. Като се знае, че прѣди четире години станж нападение на дѣда му и баба му, които бѣхъ сѣчени и ограбени, че прѣди година и половина стрѣляхъ срѣщу него съ кримкови пушки прѣди дена на избора за общински свѣтници и че прѣди година нѣщо баща му биде звѣрски мжченъ и убитъ, дава друго значение на това нощно посѣщение. Нека се помни, че убийцитѣ нито на дѣда му, нито на баща му сж открити. Това е едно прѣслѣдване на тая фамилия, която е дала вече двѣ жертви. Ние съвѣтаваме г. П. Пенкова да вземе мѣрки за защита, защото въ днешно врѣме всичко е възможно.

Присвоявание на градски приходи.

Градскитѣ служащи Дечо Кочовъ, градинаръ при Плевенската градска градина, и В. Дойковъ, градски горски стражаръ, тия дни сж се възползували, взѣтъ отъ заплатата си съ, заграбването на градски приходи. И двамата давали на исполица градскитѣ ниви въ мѣстността «Майтана» на земледѣлци отъ с. Тученица и Радишево. Приходитѣ отъ тия ниви, прѣди десетина дена, закарали по домоветѣ си. И двамата взели приходъ по дванадесетъ кола кукурузъ—ни пове-че ни, по малко, по 60—70 кила кукурузъ. Питаме кметството, знае ли, че горнитѣ двама служащи сж отдавали подъ наемъ общинскитѣ ниви и сж се възползували да задържатъ приходитѣ за своя полза? И ако знае, то какви мѣрки е взела за прибиране на заграбенія кукурузъ? Ние не допускаме даже мисълта, че кмета Щиркуфъ не знае тия работи, защото ще трѣбва да доу-стнемъ, че кметството е оставило безъ надзоръ градскитѣ приходни имоти, а плаща на горски и падари за салтанатъ. Ако общината желае, въ единъ отъ слѣдующитѣ броеве на вѣстника си ще ѝ покажемъ и имената на лицата, които сж обработвали нивитѣ и кой колко кукурузъ е прѣдалъ на градскитѣ служащи. Да не би градския кметъ Щирковъ да е отсѣгналъ прихода на тия ниви, като възнаграждение на трудоветѣ на тия двама побойника, които испотрѣпахъ сумма хорица по изборитѣ минхлата година, за да го избиратъ? Има си хастъ така да излѣзе!

Вѣншни извѣстия.

Англо-Германското съглашение.

Усложненията по китайския въпросъ взематъ по сериозенъ характеръ, вслѣдствие съглашението направено между Англия и Германия. Сега всички признаватъ, че това е насочено срѣщу Руссия. Германската преса държи едно легално поведение спрямо Руссия, обаче английската — явно исказва своето задоволство отъ станжлото. Така Evening News като разглежда това съглашение, вижда въ него най-голѣмия успѣхъ, който Лордъ Салисбури въ своята карриера е ималъ, тъй като чрѣзъ него се на-нася най-силний ударъ на Руссия, която, въ случай че не отегли своитѣ войски изъ Манджурия, ще има работа не само съ една Англия, нъ и Германия. «Daily Telegraph» казва, по сжщий поводъ, че отъ берлинския договоръ английската

ПОДЛИСТНИКЪ

Покушение върху живота на Наполеонъ III Отъ Князь Орсини.

(Продължение отъ брой 5-й)

Съединеното на цилиндритѣ на двѣ равни части и устройството на съставнитѣ части на бомбитѣ, които са развинтовали способствувало за прѣнасянието и прѣдохранявало отъ подозрѣние за назначението. Всѣки отдѣленъ цилиндъръ се раздробявалъ на нѣколко части и всѣка отъ тѣхъ могла да бже въ разво врѣме и отъ различни личности прѣнесено, гдѣто е било нужно.

Орсини, като приелъ вече бомбитѣ, първата му грижа била, да распрободи раздробенитѣ цилиндри изъ Англия, а отъ тамъ въ Парижъ; но да изпълни това не било тъй лѣсно. Ний вече казахме, че въ негово врѣме политическитѣ емигранти въ Англия тѣй, както сега въ Швейцария и въ всѣка друга страна — били заобиколени отъ шпиони и измѣнници, които ги наблюдавали и слѣдили на всѣка крачка. На най-малкото нѣщо, което излизало отъ рѣда на обикновенитѣ нѣща, било обръщано зорко внимание. Въ особеностъ се пазѣли френскитѣ портове, а именно онѣзи, въ които можало да се внесе направо нѣщо отъ Англия и най-малкото нѣщо, което възбуждало подозрѣние се задържало въ Лондонъ.

Когато още бомбитѣ се правили, за това знаели само: Орсини, Пиерри, Бернаръ и Алсоппъ; но когато тѣ били вече въ ржцѣтъ на

Орсини, тогава за това съобщили и на Гомеца, на когото не твърдѣ се до-вѣрвали и той билъ допуснатъ тукъ съ роля на подчиненъ, или слуга, при всичко това било необходимо да го направятъ и съучастникъ.

Тѣй като услугитѣ на Алсоппа, въ които той не отрѣкалъ, сж били нужни само въ Англия, то за по нататъшното изпълнение се оказало нужда отъ още единъ петий помощникъ, който билъ доставенъ посрѣдствомъ на едно чуждо лице, нѣколко дена до привежданието на плана въ изпълнение.

Пиерри познавалъ въ Лондонъ единъ старъ италианецъ, голѣмъ негодникъ, по име Карлотти. Къмъ него, именно, се обърналъ той, и му искалъ да са погрижи и намѣри чело-вѣкъ по смѣлъ, на когото щѣло да се даде работа.

Карлотти ималъ въ Лондонъ единъ младъ италианецъ, който се намиралъ въ крайна нужда съ жена и дѣте и когото угрожавала смъртта отъ гладъ. Таквъ чело-вѣкъ най-по-слѣ трѣбва да се рѣши на всичко, си помислилъ стария развратникъ.

Този младъ нещастникъ носилъ име Карло-де-Судио. Той происхождалъ отъ стара, нѣвгашъ богата дворянска фамилия и билъ роденъ въ гр. Беллуно на 1833 год. Баща му билъ жененъ за графиня Домини, въ онова врѣме, когато двѣтѣ семейства Судио и Домини се намирали помежду си въ най-враждебно положение. Младитѣ младоженци били отхвърлени отъ родителитѣ си, вслѣдствие което скоро тѣ паднали съ дѣтца въ крайна нищета.

Карло Судио, по ходатайството на дѣда си отъ майчина страна, билъ приетъ въ военното училище, а отъ тамъ въ Кадетския корпусъ въ Милано, гдѣто се намиралъ въ 1848 год. когато избухнала революцията. Петнадесетъ годишния Судио оставилъ Миланъ, за да вземе участие въ Римското въстание, а слѣдъ това въ славната защита на Венеция.

Италиянската революция, подобно на всичкитѣ революции отъ 1848 год. била потушена. Судио не бѣгалъ въ Швейцария, а слѣдъ това въ 1851 година трѣгналъ за Америка, но по пътя се случило Корабо-крушение край брѣговетѣ на Испания. Вслѣдствие това, Судио дълго врѣме живѣлъ въ Барселона въ най-жалостно положение, до кжтъ му се прѣдставилъ случай най-послѣ и заминѣлъ за Англия. Въ Лондонъ той давалъ уроци отъ Италиян-ский и Нѣмский езикъ, отъ дохода на което се прѣхранвалъ. На 1855 год. се оженилъ съ една хубава, но безъ никакво състояние млада дѣвица, почти още дѣте на 15 годишна възраст. Тя се зовѣла Елиза Бутъ. Тѣкмо слѣдъ година родила дѣте. За Судио му билъ достатъченъ дохода отъ уроцитѣ, но съ жена и дѣте едва не умирали отъ гладъ. При това, прѣзъ 1857 година настѣпила търговска криза и Судио се лишавалъ единъ слѣдъ други отъ своитѣ ученици. Намиращитѣ се въ такова очаяно положение, бѣдниятъ написалъ на 29-й Декемврий 1857 година, къмъ едного отъ своитѣ съотечественници писмо съ слѣдующето съдържание:

(Слѣдва.)

дипломация не е имала такъв успех. По мнението на лондонската преса, европейската дипломация влиза в нов фазис, в който британското правителство ще има първенствующата и прѣобладающа роль. И самата промѣна на германския канцлеръ се счита въ свързка съ това съглашение. Всичко скупомъ възбужда живъ интересъ въ сферитѣ на общественото мнѣние въ Европа. Ако сждимъ по третия пунктъ на англо-германското съглашение, което гласи: »ако би други държави се възползуватъ отъ китайскитѣ осложнения за лични териториални възнаграждения, то двѣтѣ договорящи се страни ще взематъ съгласно мѣрки за охранение на своитѣ интереси», не остава никакво съмнѣние, че всичко това е насочено прѣко Руссия.

Ползата отъ това за Руссия е двойка: 1) тя вижда явно своя върлѣ врагъ въ лицето на Англия и 2) Германия се лишава отъ възможността да увѣрява за въ бждѣще Руссия въ своята неизмѣнна дружба, а слѣдователно и да даватъ нѣкаква стойностъ на нейнитѣ прѣдложения.

Англичанитѣ и германцитѣ нѣма и съ това да оплашатъ Руссия. Първитѣ дѣлятъ кожата на мечката, прѣди да сж убиятъ звѣря.

Отъ това съглашение Руссия нѣма да се оплаши, защото за нея то не е повече отъ заешка тунурдия. Англия възлага своитѣ надѣжди на Германия, безъ да взима въ съображение обстоятелството, че тя не може на собствени плѣщи да изнесе такъвъ единъ товаръ изъ тинята, гдѣто е сега. Обезславенитѣ английски войски въ Южна Африка едва ли ще бждѣтъ въ състояние да помогнатъ на германцитѣ, толкова повече, че Англия прави послѣдне усилие да испраца войски въ Южна Африка, за да подчини буритѣ. Факта, че храбритѣ боери изново правятъ настѣпателно движение и прѣвзиматъ градове, не само въ Трансвалъ, нѣ и въ Оранжевъ, показва, че успѣхитѣ на англичанитѣ не сж такива, каквито тѣ сами ги прѣдставяватъ. А пъкъ индийскитѣ войски въ Китай до сега не сж спечелили нито едно блѣстяще сражение и едва успѣватъ да държатъ реда сега, когато южно-китайското движение не се е разразило въ пълната смисълъ. А пъкъ избухването на въстанието и тукъ е неминуемо, като се има прѣдъ видъ, че принцъ Туанъ и другитѣ главатарии на въстанието сж на почитъ и ръководятъ движението, и че увѣренията на Китайския императоръ Куангъ Су сж най нахалнитѣ насмѣшки надъ исканията на съюзнитѣ сили. Слѣва, че задачата на Ваддерзе ще се окаже не по силитѣ му припомощта само на англичанитѣ и неговитѣ успѣхи ще бждѣтъ толкова блѣстящи, колкото и на английскитѣ—по улавянето на бурския генералъ Деветъ.

Отеглюването на русскитѣ войски въ Манджурия е отъ най голѣма полза за самата Руссия. Запазването реда въ тая страна, умиротворена съ кръвта на руски войници, е въ интереса на самата Руссия. Тя изпълни своята задача и китайския кризисъ сега не я застрашава, когато Германия и Англия сега встѣпватъ въ борба съ страшния змѣй. Руссия прѣспокойно ще чака разрѣшението на кризиса, безъ да се плаши отъ направеното съглашение, защото не е Германия държавата, която

ще се рѣши да испжди Руссия изъ Манджурия, когато има задъ гърба си съюзницата на Руссия—Франция, готова да се възползува отъ случая, за да си отнеме вземаното при Седанъ и въстанови честта на своето оржжие.

Така, че англо-германското съглашение ще донесе само горчивини и разочарование на съюзницитѣ, които явно ще видятъ грѣшката си, като влѣзатъ въ упорна и кръвопролитна борба, която ги очаква за въ бждище въ Китай, за да могатъ да запазатъ влиянието си поне въ тая степенъ, каквото е било до сега, безъ да могатъ до причинятъ нито най малката неприятностъ на Руссия.

Края на това съглашение ще бжде само разочарования и неиспълнени мечти, безъ да могатъ поне да удраскатъ великана, Руссия, камо ли да ѝ прѣчинятъ най малко зло.

Четемъ въ руский в. «Свѣтъ»

Маститий президентъ на южно-африканската република съ идването си въ Европа си е възложилъ сжщата миссия за посрѣдничество, която не се удаде на другитѣ. Той иде не съ наведено, а съ исправено чело; не като унизенъ просителъ, а като посланикъ на справѣдливостта, и честта, като поборникъ на тия права, които геройскитѣ народи на южно-африканската република си спечелихъ съ безпримѣрната борба съ пълчищата на британский Молохъ. Ако е дошло врѣме да се расчисти смѣтката, то не Трансвалската и Оранжевата републики съ своитѣ президенти Крюгеръ и Шайнъ трѣбва да се явятъ на сждъ въ качество на обвиняеми, а Англия съ своитѣ Чемберлановци! Така говори справѣдливостта, защото тази е сжщата Англия, която въ 1878 год. по настояването на тогавашний свой чемберланъ-Биконсфилдъ, ни проготи, послѣ побѣдоносната освободителна война, берлинския позоръ, съ «честний маклеръ» Бисмаркъ като капелмейстеръ. Нимѣ е възможно нѣкакво сравнение между задачитѣ на тогавашната война и сегашната? Тогава борбата се води за защитата на еднокръвнитѣ славяни, за избавлението имъ отъ дългогодишното робство на жестоко турско иго. Цѣла Руссия се вдигна, като единъ челоуѣкъ и тръгна, по позива на царя, за това свято дѣло; руската кръвь се лѣ по славнитѣ поля на Дунава, Армения, Тракия и височинитѣ на Балкана и руското побѣдоносно знаме стоеще подъ стѣнитѣ на Цариградъ, който бѣше готовъ да падне въ краката на побѣдителя. И какво станъ? Руссия, която отстояваше правото християнско дѣло за освобождението на угнѣтаемитѣ, бѣше по каприза на Англия, уязвена въ Берлинъ и принесенитѣ отъ нея неисчислими жертви, благодарение «честного маклерство» биде възнаградена съ австрийска окупация въ Босна и Херцеговина.

Сега прѣдъ очитѣ на цѣлий свѣтъ английскитѣ пълчища наводнихъ южна Африка, само поради користни цѣли. Не въ името на нѣкакви си високи идеали, даже на сѣнка отъ такива, а нахално и цинически откровенно се свърши завладяването на отдавна свободнитѣ държави, за завоеванието на природнитѣ съкровища, за да се напълнятъ широкитѣ английски джобове. Не за освобождението на у-

гнѣтенитѣ, а за угнѣтяване свободнитѣ, се вдигна британский мечъ, издигна се британското знаме и се пролѣ британска кръвь. Не пожалихъ нито пари, нито кръвь; та и за какво ще ги жалятъ! Паритѣ съ лихвитѣ ще се върнатъ; за тѣхъ и воевахъ; благословенната златоносна почва е длъжна всичко да откупи, та още и съ невѣроятни проценти, а колкото до живота—то, знае се, войската се комплектува отъ смѣтътъ на обществото; жално е само за офицеритѣ, прѣдставители на по отбраниѣ семейства; нѣ тѣ сложихъ своитѣ глави за честта на британското оржжие; имената имъ ще запише историята; потомството ще имъ въздигне паметници и паритѣ за тая цѣль ще се събиратъ пакъ отъ тамъ.

Ако побѣдоносната Руссия се яви въ Берлинъ въ качеството на обвиняемъ и истинно-рускитѣ хора не могатъ и сега безъ скръбъ да си спомнятъ този безславенъ свѣршекъ на славната и благородна по своята задача война, то нимѣ Богъ ще допустне, щото Англия, която толкова явно прѣдизвика стѣлкновенieto съ Трансвалъ съ пристѣпни користни цѣли, би могла самостоятелно и безконтролно да се распорежда сж сждбата на южно-африканскитѣ републики. Не трѣбва да се забравя, че заплашванията на Англия къмъ другитѣ държави прѣзъ 1878 година имахъ за цѣль, ужъ, скрититѣ завоевателни намѣрения на Руссия, когато намѣрението пъкъ на Англия е явно, защото тя безъ всѣко стѣснение вече обая Трансвалъ и Оранжевъ за присѣдинени, безъ да има даже на това нѣкакво фактическо право.

Англия сега, волею и неволею, ще бжде повече сговорчива, отколкото е привикнала да бжде. Тя трѣбва да помни, че Африка е погълнжала всичката ѝ въоружена сила, че да се задира, ней ще и бжде невъзможно, защото нѣма съ какво да подкрѣпи своитѣ трѣбования. Положението на Руссия въ 1878 год. бѣше несравнено по добро и пакъ прѣдпочете да отстъпи, макаръ и да имаше въ запасъ довольно готови сили, само да отстрани нежелателнитѣ усложнения; а, знае се, че тогавашнитѣ угрози бѣхъ много повече измислени, отколкото дѣйствителни.

Изъ вѣстницитѣ.

Четемъ въ «Б. Т. Вѣст.» брой 217:

— Електрическа пушка. Пачиноти, извѣстния изобрѣтателъ на електромангнитния прѣстенъ, който носи неговото име, обнародва въ Генуа едно отворено писмо, отъ което се вижда, че той тия дни цѣль да прѣдстави на електротехническото италиянско дружество една отъ него изработена пушка, която работѣла бизъ всѣкакъв шумъ и можала да отмѣта на далечни разстояния съ колосална бързина куршуми отъ грамадна каба-листична сила. Подробности върху тоя новъ смъртоносенъ инструментъ не сж дадени, казва се, обаче, че се касае до едно приспособление, което при стрѣлянието замѣства експлодираща газъ. Това извѣстие възбужда у военитѣ голѣма сензация и, както се чува, кралъ Викторъ Емануелъ билъ заповѣдалъ да се прѣдстави оржжието и на самия него. Ако всичко това излѣзе вѣрно, то свѣта се намира прѣдъ една пълна революция въ областта на оржжейната техника.

— Нова голѣма русска желѣзнопѣтна линия. Въ Руссия намѣряватъ, както съобщихме по-рано, да турятъ въ дѣйствиe единъ проектъ за свързването чрѣзъ желѣзнопѣтна линия столицата съ Одесса. Дума не ще, че тѣзи два голѣми градове сж отдавна свързани съ желѣзница, обаче, тя прави много голѣма заобиколка. Одесса и Петербургъ лѣжатъ на сжщия меридианъ и тѣхното въздушно разстояние възлиза само на около 1500 километра. Настоящето желѣзнопѣтно съобщение, обаче, образува една голѣма джга къмъ западъ и е по-дълга отъ 1900 километра. И понеже по линията, която би свързала Одесса съ Петербургъ по направление отъ сѣверъ къмъ югъ лѣжатъ нѣколко значителни градове, като Киевъ съ 260,000 жители, Мохилевъ съ 45,000, Витебскъ съ 70,000 жители, затова сериозно обмислюватъ сега постройката на една желѣзница по това направление. Едно пжтешествие съ желѣзницата отъ столицата до Одесса ще трае тогава вмѣсто 49 само 27 часа.

НОВИНИ ОТЪ НИКОПОЛЪ.

— Десятка отъ много села тукъ още не е прѣдаденъ. Причината е, че житото било долнокачествено и не било сходно съ пробата, намунето. Отъ село Новачени десятка е приетъ само отъ лицата, които сж «наши», а отъ останалитѣ хора не се приема по горнитѣ причини и за туй тѣ стоятъ съ колата и воловетъ си по 5—6 дена на край Дунава да чакатъ благоволенieto на «Силиня» за да даде «заповѣдъ» да си стоварятъ житото.

— Изборитѣ за сел. общ. свѣтници станаха чисто по сопаджийски: болшинството губи, а меншинството «съ абсолютно болшинство» печели. А въ ония общини, гдѣто правителствениитѣ губятъ, изборитѣ сж кассирани, въ нѣкои, а въ други, ужъ, изборитѣ сж утвърдени, но сж изхвърлени лицата, които печелятъ по 100—200 гласа и замѣнени съ други «наши», които сж получили само по 10—12 гласа. Така е направено съ Ив. Мариновъ отъ с. Гигенска-Махла и съ др. отъ с. Дебово, Вжбелъ и пр.

— Досегашния Град. Мировий Сждия Георгиевъ е повишенъ за членъ на Разградския Окр. Сждъ, а на негово мѣсто е назначенъ досегашния секретаръ на Свищовския Окр. Сждъ Халачовъ. За Георгиевъ, като сждия, нищо добро не може да се каже.

Напротивъ той, съ своето ниско-пълзение и угодничество, остава най-лошо въспоминание на Никополчани, съ исклучение на нисператора му. А пъкъ Тръстеничани, дълго врѣме ще го помнятъ като прѣдсѣдателъ на избирателната секция, та единъ денъ, гдѣто и да се намира той, ще искатъ да му засвидѣтелствуватъ своята признателность, за допуснатитѣ репресалии, съ полагане вѣнецъ отъ трѣне на главата му. На трѣгване въ парахода казалъ: „оттървахъ се отъ една лудетина.“

— Населението отъ с. Новачени кански е писнало отъ кмета си и помощника, на сила натрапени. Не се минава денъ безъ да бжде арестуванъ и битъ нѣкой. Дори и циганитѣ, които прѣминаватъ прѣзъ това село не сж пощадени.

ДОПИСКА.

Господине Редакторе,

Органа на плѣвенскитѣ младоидеални сопаджийи, в. «Самосъзнание», въ послѣдний си брой е помѣстилъ една дописка отъ Никополъ, автора на която е единственний тукъ радославистъ, извѣстенъ въ Никополъ подъ името «лудия», а въ Плѣвентъ, отъ гдѣто е родомъ, подъ още по-характерното име «Маргиола». Въ тая си дописка „лудия“ е нарѣдилъ нѣколко имена, между които и моето, като лица, които биле заразени отъ «бѣсътъ-злоупотребление». Дали дѣй-

ствително съществува въ нашия градец такъв «бѣсъ» или бѣсътъ се намира изключително въ лудата глава на «Маргиола» — това скоро то бѣдѣще ще покаже. За сега, нека ми бѣде позволено чрѣзъ уважаемый в. «Народенъ Пазителъ» да дамъ единъ малкъ отговоръ на въпросната дописка и то само касателно отправената по мой адресъ инсинуация, като вѣрвамъ, че и другитѣ господа, засѣгнати въ тая дописка, ще съумѣятъ да му натрижатъ ностъ съ своитѣ отговори, ако, разбира се, не сметатъ това за излишенъ трудъ, поради нравственното нищожество на «Маргиола».

Прѣди всичко, лудата «Маргиола» лъже, че съмъ билъ даденъ подъ сѣдъ за прѣстѣпление по чл. 42 отъ Наказателния законъ. И да допуснемъ даже, че съмъ даденъ подъ сѣдъ за такова прѣстѣпление трѣбване ли редактора на «Самосъзнание», г-нъ Никола Р. Кръстановъ, като добръ радославистъ, да се възмути отъ дълбочината на честната си душа и съ такова злорадство да публикува тая дописка? Не разбира ли тоя достоенъ поклонникъ на «святата либерална программа», че единствения цензъ, който строго се съблюдава отъ шефа и подшефотѣ на огромната либерална партия, било за да се приеме нѣкой въ рѣдовѣтъ ѝ, било за да се назначи на каквато и да е държавна или обществена служба, е условието: да си осъденъ или, най малкото, да си даденъ подъ сѣдъ? А ако това е така, то даванетоъ подъ сѣдъ на поименованитѣ въ дописката лица трѣбва да радва г-на Кръстанова, защото партията се увеличава, а не да го възмушава. Ако да не познавахъ житието на г-на Кръстанова по-отблизо, право да си кажа, бихъ си помислилъ, че той е измѣнилъ на незидлемитѣ начала на младоидеалната партия, та за туй е далъ мѣсто на дописката въ своя органъ, нѣ и най-прѣснитѣ фактове изъ неговата обществена дѣятелностъ, а особено ония отъ адвокатската му професия, ме убѣждаватъ, че той си е и сега такъвъ младоидеаленъ и честенъ човѣкъ, какъвто е билъ и въ самото начало на тая своя дѣятелностъ. Иначе, не би си имало смисълъ рѣшението на Русенский апел. сѣдъ, съ което г-нъ Кръстановъ бѣ заличенъ отъ списъка на адвокатитѣ за два мѣсеца и той истѣрпѣ наказанието си прѣзъ м-цъ Юлий и Августъ т. г., за което е съобщено на всичкитѣ сѣдилища въ Княжеството съ окръжно отъ министерството на правосъдието. Не бихъ имали също смисълъ и всичкитѣ други възбуди противъ г-на Кръстанова дисциплинарни дѣла за продѣлки, строго запрѣтени и отъ положителнитѣ закани и отъ онѣзи на адвокатската нравственностъ. . . . Най-послѣ, ако у тѣбъ, бай Кръстановъ, напослѣдъкъ е станжало нѣкакъвъ прѣломъ въ чувствата, които до сега си питаяхъ спрямо началата на либералната партия, тогава добръ обмисли бѣдѣщето си и виждѣ — да ли не е по-добре да бѣдѣши сѣденъ за злоупотребление, като вашия стѣлбъ Петръ Даскаловъ и осъденъ на лишние отъ всички права, като напр. сегашний ви софийски кметъ и новизбранъ подпрѣсѣдатель на Народното събрание Хр. Г. Поповъ, каквито сж почти всичкитѣ ви видни партизани, имената на които ще намѣришъ въ публи-

куваний отъ в. «Миръ» списъкъ; не е ли по-добре, казвамъ, да си сѣденъ и осъденъ, нѣ да си голѣмецъ, отъ колкото да си честенъ, нѣ да теглишъ отъ сухоежбина? Помнишъ ли какъвъ зюртъ бѣше въ Ловечъ, ами сега тѣй ли ти е хала? Сега и паритѣ ти пари — и славата ти слава, съ една рѣчъ блаженство. Ама осѣждали те дисциплинарно или щѣли да те сѣдѣтъ углавно за нѣкои ситни — дребни работи, както казватъ лошитѣ езици — глѣдай си кефа. Това още на поголѣма почетъ ще те издигне въ либералната партия. Прочее, държѣ се крѣпко въ нейнитѣ начала и недѣй да нападашъ други хора, противъ които твоитѣ «Маргиоли» искусвенно могатъ да създаватъ дѣла и по тоя начинъ да ги правятъ «либерали отъ турско време».

Това е моя приятелски съветъ къмъ тебе, бае Кръстановъ, а пъкъ за себе си и за твоя дописникъ — лудата «Маргиола», ще ти прищѣпнѣ слѣдующето:

1) Азъ никога не съмъ билъ злоупотребителъ, както се ще да ме искара «Маргиола»;

2) Азъ по сѣдебното вѣдомство започнахъ отъ подсекретарска длѣжностъ въ окръжний сѣдъ и съ честно служене достигнахъ да бѣда въ продължение на десетъ години мир. сѣдия, помощникъ-прокурора и старши членъ на нѣколко сѣдилища, а твоя дописникъ — «Маргиола» е започналъ като писаръ въ единъ окр. сѣдъ и понеже не се е отказалъ отъ порока си «пасивна педерастия», билъ е изгоненъ отъ служба, послѣ прибранъ отъ единъ добръ човѣкъ, бивши мирови сѣдия въ Никополъ, и пакъ изгоненъ, защото продължавалъ своя порокъ дори и съ фойтонджийтѣ — турци, и най-сѣтнѣ, прѣзъ 1884 год. съ услуги и увивания, свойственни на всѣки пасивенъ педерастъ, за «удивление всей Европы», както казва единъ руски писателъ, «Маргиолата» е билъ прѣпоръчанъ, или по добръ той самъ се прѣпоръчалъ на Радославова чрѣзъ фалшифициране подписа на прѣдсѣтателя на тогавашното либерално бюро, и Радославовъ «съ всичкий си умъ» (недѣйте се смѣ, Радославовъ и умъ?!), взема, та го назначава за сѣдебенъ слѣдователъ, а послѣ за помощникъ-прокуроръ, отъ която длѣжностъ г. Д-ръ К. Стоиловъ прѣзъ 1887 год. позорно го е изгонилъ;

3) За сега Маргиола, който за срамъ на България, е и народенъ прѣдставителъ, избранъ съ убийства отъ шайкитѣ на Радославова, е подъ сѣдъ за нѣколко прѣстѣпления, между които и за вадене леворверъ върху единъ гражданинъ съ цѣлъ да го убие; противъ сѣщия има заведено дѣло и за фалшифициране единъ записъ. Номерата на дѣлата, датитѣ на обвинителнитѣ актове и пр. ще съобща допълнително;

4) Лудата «Маргиола» въ едно скоро бѣдѣще ще отговаря за убийството на Петръ Ивановъ, за подучване на одного да си подпали зданието, осигурено на дружеството «Балканъ», за натѣкмяване срѣщу едно възнаграждение отъ 150 лири да се прикриятъ улики противъ убийцитѣ на момчето Илия отъ с. Бѣла-вода, по което убийство злодѣитѣ сж вече заловени и арестовани, а тѣ сж: Велико Цветковъ, прѣдсѣдатель на либер. дружина въ с. Бѣла-вода и

първъ другаръ и приятелъ на «Маргиола», и други още четирма членове отъ либералната дружинка, а сѣщо дѣсната рѣка на «Маргиола» — старшиятъ стражаръ Авалковъ и младшиятъ стражари: Иванъ Занковъ и Митѣ Николовъ Мухаря, отъ които бѣ проплакало дѣте у майка въ Никополската околия, и които всичкитѣ си залумлуди сж вършили подъ покровителството на «Маргиола». Тая позорна личностъ ще отговаря и още за много други по-ужасни злодѣяния, но жално е, че неговата мерска личностъ и съ най-строгото му наказание — смъртното — не може да удовлетвори негодующата и възмутена обществена съвестъ;

5) «Маргиола» разорява общинитѣ, като ги подбужда да заявяватъ най-неоснователни процеси, умислено високо оцѣнявани, за да извлѣча той и честний редакторъ на «Самосъзнание» гешефти;

6) «Маргиола» е толкова честенъ, щото едновременно дои и двѣтъ страни въ процеситѣ.

Въ заключение, бае Кръстановъ, не ти кажа, ама хатѣръ да ти не остава, че твоя дописникъ, поради своето позорно минжло, като пасивенъ педерастъ, много злѣ те излага въ очитѣ на хората, които знайтъ, че не само съгражданитѣ му плѣвенци, нѣ и Плѣвенскитѣ баири и кайлънки слами се срамуватъ отъ неговото минжло, а ти си отворилъ обятията си за него! Мож ли да си обяснѣ причината на тая любовъ?

Никополъ, 22 Октом. 1900 г.

Съ почитание:

А. Вълчевъ

Държавенъ складъ за жребци край гр. Плѣвень.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1838

Дирекцията на Държавний складъ за жребци край гр. Плѣвень, извѣстѣява на интересующитѣ се лица, ч на 30-й Октомврий т. г. въ 9 часъ прѣди обѣдъ, въ помещението на Плѣвенското Окр. Управление ще да се произведе търгъ съ явна конкуренция, относително отдаването на прѣдприемачъ доставката на (60) шестдесетъ каси газъ Ромжнска или Батумска, и (2000) двѣ хиляди килограми солъ (камена), нуждни за сѣщия складъ за 1901 година.

Перетрожка ще има на слѣдующий день.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣкой присѣственъ день и частъ въ горѣпожтатото управление.

Отъ Дирекцията.

Седмиченъ бюлетинъ

ЗА

течението на инфекциознитѣ болѣсти въ градъ Плѣвень
отъ 16-й до 23-й Октомврий 1900 г.

Наименование на болѣститѣ	Колко нови заболѣвания	Въ кой кварталъ	Забѣлѣжка
Скарлатина	2	въ I кв. въ IV кв.	Смъртенъ
Дифтеритъ	1	въ VIII кв.	Смъртенъ

г. Плѣвень
24 Октомв. 1900 г.

Плѣвен. Град. Лѣкаръ: Д-ръ Смоляновъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 12142

На основание изпълнителний листъ № 6311 отъ 18 Ноемврий 1898 год. издаденъ отъ Плѣвенскій Окол. Мир. Сѣдия въ полза на Иванъ Нановъ пѣтъ с. Брашляница срѣщу Иванъ Илиевъ Гойновъ отъ с. Брашляница за искъ 280 л. заедно съ лихвитѣ имъ по 10% годишно отъ 17 Юний 1897 год. до исплащанieto и 25 л. 90 ст. сѣдебни и по водение на дѣлото разноски и др. съгласно чл. чл. 914, 1004 и 1025 отъ Гражданското Сѣдопроизводство съ настоящето си обявявамъ че отъ 16 Ноемврий до 16 Декемврий 1900 год. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень.

1. Полугаръ п. Шумаковъ, мѣстност. «Рибенски долъ» около 2 дек. 8 ара оцѣн. за 16 л. 80 ст.

2. Полугаръ, мѣстност. «Селището» около 2 дек. оцѣн. за 12 лева;

3. Една кѣща връхъ земята покрита съ слама и прѣстѣ, въ горната махла отъ една стая за живение оцѣнена за 50 лева;

4. Нива мѣстност. «Селището» около 8 дек. оцѣн. за 40 лева;

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна Копто Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглѣждатъ всичкитѣ книжа относими се по продажната като се съобразятъ съ чл. 1017 Гражд. Сѣдопроизводство.

гр. Плѣвень, 14/X 1900

Дѣло № 870 отъ 1898 год. 1—1

Сѣдебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 12333

Въ допълнение на обявлението ми отъ 8-й Януарий т. г. подъ № 193 публикувано въ Вѣстникъ «Плѣвенскій Гласъ» брой I извѣстѣямъ на интересующитѣ се че ще се произведе втора публична продажъ, съгласно чл. 1029 и 1034 отъ Гражд. Сѣдопр. отъ 16 Ноемврий до 16 Декемврий 1900 год. до 5 часа послѣ обѣдъ, въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень на слѣдующитѣ недвижими имоти лѣжащи въ землището на с. Пелишатъ принадлежащи на Върбанъ Тодоровъ отъ с. Пелишатъ.

1. Лозе «Срѣднитѣ лозя» 2 дек. 3 ара оцѣн. за 23 лева;

2. Нива «Пещеритѣ» 11 дек. 5 ара оцѣн. за 57 лева 50 ст.

3. Нива «Бохотски пѣтъ» 6 дек. 5 ара оцѣн. за 32 лева 50 ст.

4. Нива «Старитѣ лозя» 4 дек. 3 ара оцѣн. за 21 левъ 50 ст.

5. Ливада «Мерково» 1 дек. 3 ара оцѣн. за 13 лева;

6. Гръстеликъ «Мерково» 3 ара;

7. Бранище «Мерково» 1 дек. 5 ара;

8. Нива «Тъмна дупка» 4 дек. 3 ара оцѣн. за 21 левъ 50 ст.

Наддаванетоъ ще почне на имотитѣ въ пунктотѣ № № 1, 2, 3, 4, 5 и 8 отъ първоначалната оцѣнка, а пунктотѣ № № 6 и 7 отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день отъ желающитѣ въ канцеларията ми, като се съобразятъ съ чл. 1017 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

гр. Плѣвень, 19 Октомврий 1900 год.

Дѣло № 98/99 год.

1—1

Сѣдебенъ Приставъ: П. Георгиевъ